

WiderScreen.fi 3/2008**26.1.2009****Tähteys ja minä****Elina Ruddock**
Vastaava toimittaja
Wider Screen**Tulostettavat versiot**- [htm](#)- [pdf](#)[\[takaisin\]](#)

Tähteys ja minä

Olen elitisti ja kaksinaismoralisti. Tämä on Daniel Graigin syytä. Ennen häntä pystyin salaamaan häpeälliset luonteenpiirteeni. Viggo Mortensenin kanssa saatan vielä katsoa peiliin häpeämättä, vaikka kyse on samasta asiasta.

Danielin kanssa kaikki alkoi BBC:n *Pohjoiset Ystävämme (Our Friends in the North)* -televisiosarjasta. Sarjaa seurattessani ihastuin Danieliin näyttelijänä. Olin löytänyt jotakin uutta. Kun sitten hieman myöhemmin muutin Liverpoolin, minulle selvisi, että Daniel oli kotoisin Liverpoolista. Mutta hän ei ollut mikään iso tähti, edes kotikaupungissaan. Hän oli minun ja tarkkaan valikoituneen sisäpiirin tiedossa. Danielin nimi oli salainen koodi, jonka mainitsemalla löysin henkiset elokuvaystäväni. Saatoimme nyökkäillä tyytyväisenä yhteisymmärryksen vallitessa, tiesimmehän jotakin enemmän kuin muut seurassamme olevat.

Sitten Daniel alkoi esiintyä Hollywood-elokuvissa. Pystyin hyväksymään ne, sillä vastapainoksi hän teki oikeanlaisia brittielokuvia – *The Mother, Layer Cake, Enduring Love*. Rakkauteni vahvistui.

Munich oli minulle jo hieman ongelmallinen, mutta kestin sen, koska pidin elokuvasta. Vuosi 2006 ja *Casino Royale* muutti kaiken. Asuin tuolloin vielä Englannissa ja yhtäkkiä Daniel oli joka puolella. Ja tuo Daniel ei ollut minun Danielini. Hänet oli muokattu James Bond -hahmoksi. Hänestä oli tehty seksisymboli. Väittivät, että hänen päällään olleet vaaleansiniset uimahousut olivat Selfridges-tavaratalon myydyimpiä tuotteita joulun aikaan. Naiset ostivat niitä miehilleen. Niin hyvältä ne olivat näyttäneet Danielin yllä Bondissa. Minun Daniel oli pilattu. Kävin katsomassa *Casino Royalen*, enkä tietenkään pitänyt siitä. Tai ainakaan uudesta mainstreamkiiltokuva-Danielista.

Kun löysin Danielin, toivoin tietenkin, että hän menestyisi. Mutta ei liikaa. Odotin, että muutkin huomaisivat hänen erikoislaatuisuutensa, mutta vain sopivasti. Hänen olisi pitänyt näyttellä vain oikeanlaisissa elokuvissa, ei kaiken kansan Bondissa. Olen elitisti.

Kuitenkin pidän edelleen Sean Pennistä. Hän on ollut minun 1980-luvun *Bad Boys* -elokuvasta lähtien. Olen suonut Seanille menestyksen, hänhän on amerikkalainen ja se kuuluu asiaan. Ei minua häirinnyt Seanin avioliitto Madonnan kanssa, eikä hölmöt elokuvasuoritukset. Sallin ne hänelle. Olen siis kaksinaismoralisti, mitä tähteyteen tulee.

Vaikka olen huomannut kielteiset luonteenpiirteeni tähteyden suhteen, en aio parantaa tapojani tai oppia virheistäni. Olen alkanut toipua Danielin aiheuttamasta pettymyksestä. Näin ennen *Casino Royalea* tanskalaisen *Pusher*-elokuvan. Kiinnitin siinä huomiota Mads Mikkelseniin. Daniel-suruani auttoi huomattavasti se, että tunnistin Madsin *Casino Royalessa* roiston osassa. Hän on suurelle yleisölle tuntematon. Madsin ja minun välille on alkanut kehittyä lämmin suhde, sillä Daniel ja minä olemme kasvaneet erilleen.

Elina Ruddock

[WiderScreen.fi 3/2008](#)

© WiderScreen.fi 26.1.2009